

Gemakssyndroom

Ze stonden samen voor de supermarkt te praten. Grijs en ogenschijnlijk wijs. Het gesprek verkeerde toen de derde erbij kwam.

“Goh! Heb je een nieuwe?”

“Jah, gisteren gehaald.”

“‘t-Tis een mooie kleur.”

“Ach, ik had 'm in blauw metallic besteld, maar die had een dubbele levertijd.”

“Nou, meid: deze is lekker opvallend! Ze zien je van verre aankomen. Handig ook?”

“Zekers, ik kan nu aan beide kanten een tas hangen. En voorop zit een vakje voor mijn handtas. Heb je die spoilers achterop al gezien?”

“Marie! Wat zijn dat? Kun je daarmee laagvliegen?”

“Nee Trees, die zijn pas echt handig. Daar kan ik mijn paraplu in steken en aan de andere kant een bosje bloemen.”

“‘t-Tis me een mooi ding, Marie!”

“Nou, valt wel mee. Ik had méér verwacht. Op de folder had ie ook nog een dakje.”

“Meid, heb je niks aan! Heeft onze Piet ook, maar als het regent moet je met je handen wiswas doen.”

“Kan best, maar ik zit dan wel droog.”

“En gaat ie hard?”

“Ach...”

“Nou, Jeanne heeft er een waarmee ze een fietser voorbij gaat!”

“Deze ook, maar ik heb er een extra accu bij zodat ik nu ook verder weg kan. En dubbele achterlichten voor 's avonds.”

“‘t Is mooi, Marie. Je boft toch maar!”

“Ach, ik had toch liever die blauwe met dat dakje gehad. Die zag er zo mooi uit op de folder!”

De oudjes gebruiken nog niet de turbotaal van de koffiereclame, maar het zijn kritische consumenten. Ze willen nu ook verder,

mooier, duurder, beter. Nog maar kort geleden werden de wegen onveilig gemaakt door *A-teams* van werklieden die op de linker rijstrook de *bull bar* van hun geblindeerde pikzwarte Vito in je kofferbak probeerden te duwen. Nu racen de senioren in hun bromscooter over je tenen of komt er een opgevoerd invalidenkarretje langssjezen. Vroeger dacht je nog dat er zo'n zielig omaatje in zat, maar nu kan iedereen scheuren door de stad en vrij parkeren op de stoep. De seniorenscoter als parkeerparasiet. Opa heeft eBay ontdekt en verkoopt zijn gekregen knarrenkarretje gelijk door aan pubers die te zuinig zijn om rijbewijs en parkeerplaats te betalen. Het zal niet lang meer duren dat je borg voor je zorg betaalt.

Rollators voldoen niet aan het gemakssyndroom van de hedendaagse puber, maar zodra onze nazaten oma's scootmobiel

hebben afgetrosgeld, bouwen ze in elke sjeeskees een Wi-Fi-basisstation. Met z'n allen hebben ze dan een bijna kosteloos netwerk. Met een beetje bof krijgen de oudjes van hun kleinkinderen ook een praatmaatje om contact te houden.

Overigens is in de residentie uitgevogeld dat ouderen zich helemaal niet zo uitgesloten voelen als vaak wordt gedacht. Ze voelen zich evenmin arm. Hoe ouder ze zijn, des te meer ze gewend zijn te roeien met de riemen die ze hebben. Een waarheid als een koe, want iedereen zet de tering naar de nering, zeker als er geen concrete vooruitzichten zijn op de hoofdprijs in de Staatsloterij. Ook jongeren gaan ontdekken dat de maakbare wereld betaald moet worden en dat je met SMS'en geen geld hebt. *Make me beautiful* is spannend maar kostbaar. Je wordt ook mooier van wat vaker seks en dat scheelt een bom duiten. Dat ouderen minder problemen hebben met hun toegang tot de sociale rechten en ondanks een slechtere financiële positie minder materiële deprivatie kennen, wordt toegerekend aan ander gedrag en andere lasten en behoeften.

Zou dat? Het lijkt me eerder komen door een gering gebruik van telecommunicatiemiddelen en andere hightech geldzuigers. Van al die nieuwe dingen wil je eerst de voordelen ervaren voordat je de sok omkeert. Een hogere leeftijd heeft tegen de verwachting in dus een beschermende werking tegen sociale uitsluiting. Tegen de tijd dat de budgetten worden verdeeld, regent het onderzoeken. Een rapport vol research bewijst je gelijk en is goed voor een greep in de geldkist. Zo weten we nu dat toenemend gebruik van alcohol, drugs en sigaretten gelijk op loopt met criminele uitingen. Oftewel: als een collega, buurman of baas ineens meer gaat roken, drinken of gebruiken, wordt het tijd om de kas te tellen. Een andere constatering is dat jongeren die veel chatten of MSN'en, een hechtere relatie met hun vrienden hebben dan jongeren die minder chatten of MSN'en. Het vorige rapport waarin diezelfde jongeren een hoge mate van depressiviteit werd aangerekend, kan dus weer de prullenbak in. Dát is de overeenkomst tussen jong, oud en onderzoek... de houdbaarheid is beperkt. ■

Jacob van Kokswijk is parttime ICT-consultant bij Capgemini, veelgevraagd spreker bij congressen, lid van de stuurgroep Next Generation Networks initiative van de EU. (tm@kokswijk.nl, www.kokswijk.nl)

We bouwen in elke sjeeskees een Wi-Fi-basisstation en hebben een bijna kosteloos netwerk.